

časopis
SLOGA

I.

Naj z nožem si prerežem žile,
da vidim, če mi teče kri,
ali se voda v njih pretaka,
morda že tudi te več ni.

Morda so žile že svinčene
in češem si lase dratene,
koža je umetna masa,
obraz polikana grimasa.

Boki so kot Julijin balkon,
prsi kot posvetni medaljon,
misli so priročnik za vsevede,
roke kakor vaba za medvede.

Mirna sem kot olje na gladini,
kri več sploh ne teče po vsebini,
mirna sem kakor jesen pred snegom,
mirna sem kot duša pred pobegom.

II.

Šla bom,
šla bom daleč stran
v deželo sonca,
svežih sanj,
v kraje s srcem
in lučjo,
dolino z mirom
in strastjo.

Šla bom,
šla bom proč od tod,
od vse samote
in zablod,
proč od tujcev
in laži,
sive megle
in noči.

Šla bom,
šla bom daleč proč,
v sanjah bom
iskala moč,
v topli dlani
strast in smeh
na neprehojenih
poteh.

Društvo mešani pevski zbor dr. Francišek Lampe Črni Vrh

MePZ dr. Francišek Lampe je največji pevski zbor v idrijski občini, saj trenutno šteje 58 pevk in pevcev. Zbor je odprt za vse, ki se želijo ob pesmi družiti, zato se ni čuditi, da številčnost zbora iz leta v leto narašča. Zbor že osmo leto vodi zborovodkinja Katja Bajec Felc, organistka in korepetitorica zbora pa je Veronika Rupnik.

V letu 2005 je zbor prejel nagrado občine Idrija, v letošnjem letu pa priznanje za 30-letno kulturno-umetniško delovanje, ob zaključku vseslovenske akcije Moja dežela lepa in gostoljubna, ki je v občini Idrija potekala s sloganom Občina Idrija – urejena in čista, korak bližje.

V pevski sezoni 2005/2006 je bil zbor zelo aktiven. Poleg rednega sodelovanja pri bogoslužju je zbor nastopil tudi na več revijah, prireditvah in gostoval pri zdomcih v Berlinu. Že šesto leto zapored je zbor 11. februarja nastopil v Idriji na Reviji pevskih zborov Idrijske in Cerkljanske, 18. marca pa v Dekanijah na reviji Primorska poje. Letošnja revija je bila posvečena 100-letnici smrti primorskega slavčka Simona Gregorčiča.

V dneh od 21. do 23. aprila je zbor na povabilo slovenske katoliške misije v Berlinu gostoval v glavnem mestu Nemčije. Črnovrške pevke in pevci so najprej prepevali pri maši, nato pa so za rojake imeli še večerni koncert, ki je bil sestavljen iz dveh delov. V prvem delu koncerta so se predstavili s pesmimi na tematiko velike noči, v drugem delu pa so zapeli pesmi na temo domovine in Slovencev. Pred samim koncertom je rojake v imenu občine Idrija in zbora s kratkim nagovorom pozdravil podžupan Jože Kenk, ob zaključku koncerta pa sta si z berlinskim župnikom Izidorjem Pečovnikom – Dorijem izmenjala darila. V spomin na gostovanje je Dori izročil zboru po njegovem mnenju najprimernejše darilo, ki obeležuje letošnje leto v Nemčiji – levčka, maskoto svetovnega prvenstva v no-

gometu, ki so ga pevci poimenovali kar Dori. Poleg izvedbe koncerta so pevci izkoristili to gostovanje tudi za ogled znamenitosti Berlina in Potsdama. Pod vodstvom črnovrške rojakinje, zgodovinarke, dr. Silvije Kavčič, ki prebiva v Berlinu, so si ogledali ostanke berlinskega zidu, muzej Checkpoint Charlie, Reichstag, Brandenburška vrata, spomenik holokavsta, predsednikovo palačo in palačo nemške vlade ter se povzpeli na televizijski stolp, v bližnjem Potsdamu pa so si ogledali Cecilijino palačo, kjer je bila leta 1945 znamenita Potsdamska konferenca treh velikih – Stalina, Trumana in Cherrilla, дворец Sanssouci in Noues Palais (novo palačo), zapeljali pa so se tudi preko mostu Glienicker Brucke, kjer sta si v času hladne vojne vzhod in zahod izmenjevala vojaške vohune. Na poti domov so se ustavili še v Lanshutu, bavarskem mestu, kjer imajo sedež lastniki družbe Ydriamotors in v Marktlu, rojstnem kraju papeža Benedikta XVI. Ob tej priliki se zbor še enkrat zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so omogočili gostovanje v Berlinu, še posebno Uradu vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, župniku Srečku Vončini, Občini Idrija in družbam Ydriamotors, IMP Klima, Rotomatika, Omikron in Kulinariki Šinkovec. Zbor je sodeloval 14. maja na škofjskem srečanju cerkvenih zborov v Logu pri Vipavi, 27. maja na 10. pevski reviji Naj pesmi srca nam vedre v Črnem Vrhu in 16. junija na slavnostni otvoritvi XXV. festivala idrijske čipke na Mestnem trgu v Idriji. Na prireditvi Fortuna, vladarica sveta je zbor nastopil skupaj s simfoničnim orkestrom Simfonika in mešanim pevskim zborom Mavrica, ki ju vodita zakonca Marko in Darinka Fabiani, sopranistko Katjo Konvalinka in tenoristom Janezom Lotričem. Sodelovanje na vrhunski glasbeno-dramski prireditvi bo ostala pevcem zbora še dolgo v spominu, saj so nastopili pred več kot tisoč obiskovalci s svetovno znanimi solisti.

Do konca leta, 2. decembra, čaka zbor še samostojni koncert v Zrečah, 13. januarja naslednje leto pa koncert v Tolminu.

V naslednjem letu bo imel zbor poleg tradicionalnih nastopov na revijah tudi gostovanje v Italiji. Koncerte bodo imeli v cerkvah, ki jih krasijo mozaiki rojaka patra Marka Ivana Rupnika.

Nastop na Majskih igrah 2006

Fantovski del zbor Pobje se je 17. 5. 2006 odpravil proti Ljubljani, kjer naj bi v okviru Majskih iger 2006 imeli nastop za študente. Zbrali smo se na črnovrškem »placu«, od koder smo se s tremi avtomobili odpeljali proti naši prestolnici. Ker vaše fante poleg lepih deklet včasih zmedejo tudi križišča in semaforji, je en avtomobil zgrešil pot. Čeprav smo bili na vezi preko mobilnih telefonov, je trajalo skoraj uro, da smo se vsi Pobje zbrali.

Dobili smo se v študentskem naselju Rožna dolina, kjer biva tudi nekaj naših članov zbor. Vaje smo imeli kar v majhni študentski sobici naše zborovodkinje, saj so bili vsi večnamenski prostori v študentskem domu zasedeni. Kljub majhnemu prostoru smo se dobro počutili. Četudi nismo ponovili celega koncerta, smo bili kar zadovoljni. Prišel je čas, ko smo se morali preobleči v koncertne obleke. Ker so bile obleke v avtu, smo šli ponje in se kar zunaj preoblekli, tako da smo izvedli en majhen striptiz. Ker smo bili pri tem precej glasni, nas je opazilo kar nekaj študentov in predvsem študentk, ki so nas z nasmeškom na obrazu opazovali skozi okno.

Ko smo se preoblekli, smo morali odhiteti na prizorišče, kjer je potekal koncert. Pred nami je nastopil študentski pevski zbor Fakultete za upravo, ki nas je izjemno presenetil, saj so zelo lepo zapeli. Nato smo prišli na vrsto mi. Vsak je šel na oder z malo strahu, saj nismo vedeli, kako nas bo publika sprejela. Kljub živčnosti smo začeli peti. Vedeli smo, da je nekaj narobe, saj nas je zborovodkinja s svojimi velikimi zamahi, katerih do takrat še nismo bili vajeni, priganjala, naj bolj intenzivno pojemo. Kmalu smo ujeli svoj ritem in smo brez težav odpele naš program do konca. Publika nas je z aplavzom najbolj nagradila pri Kernjakovi Mojceji, pri kateri so se nekatere študentke pomenljivo nasmihale, druge pa so zasanjano strmele v nebo, in seveda pri Vodopivčevih Žabah.

Čeprav smo vedeli, da nastop ni bil ravno najboljši, smo bili vseeno zadovoljni. Važno je, da smo se imeli »fajn« in da smo fantje opazili kakšno lepo študentko – saj smo vendarle pobje. Po uradnem delu pa smo se na igrišču študentskega naselja malo poveselili ob pijači in hrani. Kaj se dogajalo tam, pa naj ostane skrivnost ...

Urška Čuk

Pripravljeni na nove igralske izzive

Župnijska dramska skupina ima že kar dolgo tradicijo delovanja. Njihovi glavni nalogi sta, da vsem otrokom z igrico popestrijo Miklavžev večer in mamicam na materinski dan pripravijo presenečenje.

Po dveletnem zelo uspešnem delu z mladimi igralci je Helena Felc letos prepustila vodenje skupine Adrijani Tominec in Juditi Rupnik. Sredi septembra, ko so se začeli srečevati, se je morala desetčlanska igralska zasedba najprej ujeti z novima voditeljicama, hkrati pa poprijeti za delo, saj se je december hitro bližal. Adrijana se je preizkusila v vlogi dramska ustvarjalke in pod njenim peresom je nastala prepričljiva igrice z naslovom V pričakovanju Miklavža. Misli, mnenja, želje in spomini treh različnih generacij, otrok, staršev in starih staršev na večer, ko otroci vpričo dedka in babice pišejo pismo Miklavžu, nam prinaša občutek otroške igrive brezskrbnosti v prepletu z modrimi nasveti in seveda nostalgičnimi spomini na pretekli otroški čas.

Obe, Judita in Adrijana, sta zelo zadovoljni z izvedbo njihove prve skupne igre. Mladi igralci so se zlahka vživeli v svoje vloge in jih tako odlično odigrali. »Na vaje so otroci zelo radi in redno prihajali, kar je tudi meni dajalo zagona in vztrajnosti, ko sem jo potrebovala,« mi je navdušeno povedala Adrijana, kar pomeni, da so se kot skupina ujeli in spoprijateljili ter da so pripravljeni na nove igralske izzive. Tako že resno razmišljajo o popestritvi materinskega dneva, želijo pa tudi vsem pripraviti presenečenje ob zaključku šolskega leta.

Celotni dramski skupini želim, da bi še naprej tako dobro delovala in nam, vaščanom, s svojimi poučnimi, včasih smešnimi igrami popestrila vsakdan.

Domen Rupnik

Bar, na kraju zločina

Že če vas naslov spominja na nekaj, kar ste že slišali, je naš članek na mestu. Časopis Sloga namreč predstavlja nekakšen zbornik dogajanja v našem kraju, medtem ko skuša ta tekst pokazati, da so v kraju prisotni tudi medijski dogodki in spektakli, ki jih sprejemamo v svoje domove preko vseh mogočih t. i. množičnih medijev, od radia in televizije do interneta in najsodobnejših brezžičnih naprav. In tudi ti dogodki vplivajo na nas in spreminjajo naš kraj.

Spektakli seveda obstajajo od nekdaj. Klasična Grčija je imela olimpijske igre, gledališke festivale, javne retorične spopade pa tudi krvave vojne. Stari Rim je prav tako poznal orgije, cirkus, spektakelske parade cesarske vojske itd. Enako se je dogajalo v srednjeveškem življenju in podobno se dogaja danes.

»Medijska kultura se ne loteva le vse bolj razpršenih momentov sodobnega izkustva, temveč hkrati ponuja vedno več gradiva za fantaziranje, sanjarjenje, oblikovanje mišljenja in obnašanja ter konstruiranje identitet« (Kellner, 2006, str. 133).

»Prvo dejanje, ki ga mora medijska produkcija opraviti, da iz novice naredi spektakel, je zavohati tisto, kar je primerno za množični občutek in kar nagovarja mnoge, da bi kaj storili ali vsaj pričakovali od konkretnih drugih, da bodo kaj ukrenili glede tega. Išče se moralizirajoči performativ. Dogodek, ki kandidira za medijski spektakel, mora biti sposoben že s svojo neposredno čutno pojavnostjo vzbuditi pozornost, če se le da, celo 'povzročiti šok'« (Kreft, 2006, str. 113).

Skratka obstajajo točno določene strukture gradnje medijskega spektakla, ki ima največkrat namen iz dogodka narediti blagovno znamko

(kapital). Če izpostavimo samo eno – Bar. Ne bomo pisali o junakih letošnjega resničnostnega šova, ker nimamo dovolj prostora, ampak bomo skušali predvsem pokazati, da obstaja dogodek, ki se dogaja več ali manj virtualno in je prisoten v najmanjši vasi Slovenije. Z njim publika sočustvuje skoraj enako, kot bi se dogajal na njihovem dvorišču. Ozadje tovrstnih dogodkov pa je jasno. Čustveno načeta publika je lažja za obdelavo. Oddaje imajo največji delež najdražjega oglaševalskega časa. Predvsem po zaslugi t. i. interaktivnega odnosa. Junaka iz Bara lahko primeš, mu plačaš pijačo, zanj lahko glasuješ s plačljivimi sms-i, lahko ga voajersko gledaš preko spletne kamere, kako se tušira, ali pa ga obiščeš v Baru. Skratka 100 % vključenost publike omogoča maksimalno učinkovitost oglasov, ki so prisotni na vsakem koraku »Bar« dogajanja. Publika, ki plača drago vstopnico za areno, kjer se krvavo obdelujeta gladiator in zver, pa neskončno uživa.

Če imate doma v dnevni sobi pohištvo postavljeno tako, da je v centralnem delu, kamor ob večerih vsi zrete, postavljena televizija, potem se je to zgodilo tudi pri vas.

Bibliografija:

Kreft, L. (2006). Medijski spektakel za izven in za podeželje. Časopis za kritiko znanosti, let. XXXIV, 2006, št. 223, str. 112–125.

Kellner, D. (2006). Medijska kultura in zmagoslavje spektakla. Časopis za kritiko znanosti, let. XXXIV, 2006, št. 223, str. 133–147.

Tatjana Fajdiga

Bodi, to kar si

*Tralala hopsasa, pustne smo šeme,
Tralala hopsasa, nič nismo lene.
Tralala hopsasa, mi se vrtimo,
Tralala hopsasa, in veselimo.*

Tako je besedilo ene od otroških pustnih pesmi in prav takò je bilo na pustno soboto, 24. februarja, v črnovrški dvorani. Prav nič leno se nismo vrtele in veselile vse šeme. Od najmlajših, ki so komaj dobro shodile, pa do tistih že nekoliko večjih, ki so na rajanje pripeljale svoje otroke. Tako se niso vrteli samo otroci, ampak tudi njihovi starši in povedati je treba, da je teh vsako

pouk, je imela nemalo skrbi in odgovornosti pri ocenjevanju, kajti šlo je za nagrade, take majhne in skromne. Iz vsakega razreda so bili izbrani po trije umetniki, njihova dela pa so postavili na ogled v vitrini Kulturno-umetniškega društva Sloga. Nagrade so si »pripacali«: Urška Mikuž, Kristina Pivk, Vesna Požnenel, Tomi Rupnik, Miha Colja, Mateja Čuk, Lucija Kavčič, Valentina Rupnik, Manca Rudolf, Urška Bonča, Maja Požnenel, Vesna Žgavec in Aljana Kavčič sta si delili 3. mesto, Lea Tominec, Simon Kavčič in Ana Bonča (učenci so navedeni od 1. razreda navzgor). Porodil se nam je občutek, da lahko glede na te podatke računamo na zlato vek črnovrške umetnosti.

Potem se je začelo še bolj zares. Sinovi in očetje so šli na nogomet – mladi znajo, očetom pa ni šlo kaj prida. V telovadnici je bil poligon, ki so ga pripravile učiteljice Vera Rudolf, Marija Rupnik Hladnik in Francka Rupnik. Po razredih so se šli aerobiko, v avli so bile delavnice, pri njih so pomagala črnovrška dekleta. Izdelkov je bilo na kupe, čebljanja tudi. Mirko Rupnik pride vsako leto, postavi ozvočenje, izbere dobro glasbo. »Pleše se sicer ne, se pa bo, samo da malo zrastejo,« je menil.

Prav vsi, ki so prijetno popoldne pripravili, so krepko poprijeli, vse je teklo kot namazano, preko 20 je bilo tistih, ki so pljunili v roke, otrok pa vsaj trikrat toliko. Eno majhno piko bi se moralo starešem dati, precej manj jih je prišlo kot lani in prej. Jih pa pride več takrat, ko na Miklavžovo obdarujevanje otroke prinesejo. Malokdaj in malokje se zapiše, kako Miklavž do »soldov« pride. Niso »heci« celo »rajdo« otrok obdariti, znajti se je treba, poprositi, potrkati. Kakšen siv las se pri temu že pritakne, pa nič zato, da so le otroci srečni. Martina Šalehar, ki ima »kaso« čez, je pripomnila: »Težave so vedno, pa tudi dobri ljudje so še na svetu.« Jaz pa dodajam, da je cel kup takih, ki jim čisto navaden boglonaj iz ust ne zleze, kaj šele, da bi kaj primaknili. Zato je toliko bolj pomembno, da se tistim ljudem, ki si prizadevajo za skupno dobro, tudi zahvali. Več o tem si preberite v prispevku z naslovom Društvo prijateljev mladine Črni Vrh.

Marija Čuk

Društvo prijateljev mladine Črni Vrh

*Ta svet je lepši,
če nekemu nekaj daš,
ta svet je lepši,
če nekoga rad imaš,
če stisneš roko komu,
ki ga kaj boli,
ta svet je lepši,
če si človek do ljudi.
(Guido P.)*

Ob izteku tega leta je priložnost za zahvalo za vsa dobra dejanja, ki so nas združevala v programih za delo z mladimi. Posebno aktivnosti v decembru zahtevajo veliko angažiranosti in denarne pomoči. Najlepša hvala vsem, ki ste z denarjem, materialom in s svojim delom prispevali za naše otroke.

Denar so prispevali: bar »Na vasi« (Godovič 8), bencinski servis (Črni Vrh 121), Bife pri Hladniku (Črni Vrh 41), Estera Rudolf – Logar (Črni vrh 114), IMP Klima d.o.o. (Godovič 150), JUKA, Jurij Kavčič (Črni Vrh 80), Kosmač Janko (Zadlog 27), Krajevna skupnost Črni Vrh, MIMAR salon pohištva (Črni Vrh 82), O. C. G. obdelovalni center (Godovič 111), Ozbič Jože (Lome 29), Prebil Plast (Črni Vrh 202), Rudolf Franc (Predgrize 35), Rupnik Franc (Črni Vrh 112), SKRB Anka Požnenel (Trg sv. Ahacija 3, Idrija), Trček Tomaž (Lome 25 a), turistična kmetija Pr' Mark (Črni Vrh 32), Vidmar Ivan (Vojkova 8, Idrija), Ydria Motors (Podskrajnik 16), Žaga Godovič d.o.o. (Godovič 153), polog na bančnem okencu (neznani darovalec).

V materialu so prispevali: Nagode Renata (Idrijski Log 1), Rotomatika (Spodnja Kanomlja 23), gospod župnik Srečko Vončina, Osnovna šola Črni Vrh, Kosmač Marta (Zadlog 27), Strojani Januška (Škofja Loka), Nova KBM (Idrija), NLB (Idrija), Mlinotest (Ajdovščina).

Vesele praznike in veliko sreče v letu 2007 vam želi DPM Črni Vrh.

Janja Kavčič

Samota

*Kmalu bo tudi pri meni večna tema,
ki bo kmalu kraljica sveta,
ker vsak drži se le svojih voda
in le opravljati druge zna!*

*Kmalu bo tudi pri meni večna samota,
nevarno se mi približuje
snegu podobna gmota,
ki si usta oblizuje!*

*Kmalu samota me bo požrla,
mi dušo v peklu scvrta,
na koncu pa še srce izdrla
in me v klet zaprla!*

Nataša Felc

Izbira

*Ko se človeku porodi ideja in želja, da jo realizira,
odpravi se iskat rešitve, oblikovat načrte,
ki izpeljuje jih z ljudmi, ki roke imajo odprte.
Naj želja še tako je plemenita, jo že kdo skritizira.*

*Včasih človeka sreča že na daleč obide al' spregleda.
Hitro preveri, kako sosedu se in drugim piše,
v glavi čudne misli kuje, podobe ne prav lepe riše,
če sosedu bolje gre. Tudi če le tak' zgleda.*

*Kakšna bo prihodnost, kaj vse se nam obeta,
s tem že dolgo mnogi neuki in učeni belijo si glave,
nastali številni članki so, razprave, raziskave.*

*Pustimo jutri! Živimo zdaj, saj vemo, da so nam dnevi, leta šteta,
Rešimo najprej svet zavisti in podobne prazne krame,
ki tebi, meni, prav vsem nam ne daje nič, preveč le vzame.*

Aktualno

Za nami so volitve. To pomembno zadevo so dali skozi nekateri bolj, drugi manj uspešno. Ker je ta za kraj in občino pomemben dogodek vsaka štiri leta, mu v Slogi namenjamo lep prostor. Ne bomo navajali števil, tudi o tem, kateri stranki je padla sekira v med in kateri se je »sfižilo«, ne bomo pisali. Radi pa bi izvedeli in vedeli, kaj imajo v mislih in načrtih naši izvoljenci, kako bodo vodili krajevno in občinsko barko. Morda so kaj zelo važnega spregledali, to boste spoštovani krajan iz njihovih odgovorov lahko ugotovili sami.

Bernard Čuk

Pred vami so veliki izzivi. Boste znali prisluhni željam in potrebam krajanov? Katero problematiko bi postavili na prvo mesto? Boste poskrbeli, da bodo krajan seznanjeni o delu krajevnega sveta?

Janko Kosmač, novi predsednik sveta KS:

Krajankam in krajanom bi se rad najprej zahvalil za izkazano zaupanje. Sam ne mislim v svojem mandatu ničesar postavljati na prvo mesto. Vse stvari, ki jih bomo v naši KS počeli in začeli, bodo morale biti dogovorjene. Čeprav bi vseeno najprej postavil v ospredje vprašanje vodovoda, nato cest, kanalizacije, črnovrškega trga. Skratka vse zadeve, ki smo jih podedovali, vem pa, da se bodo pojavile še nove in nove. Zato pričakujem, da bo svet KS delal timsko, da bodo posamezni projekti sprejeti trezno in z večino. Svet KS se bo sestajal najmanj osemkrat letno, če se bo pokazala potreba, se bomo sestali tudi izredno. Delo si bomo porazdelili, če pa se bo pokazala potreba po kakšni komisiji, bo ta ustanovljena.

Krajane bomo o delu sveta seznanjali na vse možne načine, naše seje bodo dostopne predstavnikom medijev. Dvakrat letno bodo krajan dobili v roke poročilo o našem delu, za to bo skrbel Rajko Govekar, kar je pohvalno. Robert Rudolf pa bo pripravil ponudbo za izdelavo spletne strani www.crnivrh.si. Jaz bom vedno pri-

pravljen prisluhni krajanom. Lahko me pokličete na 041 819 487 ali pa pišete na elektronski naslov janko.kosmac@amis.net.

Volivci so Vam zaupali. Pred vami so štiri leta odgovornosti. Kateri so po Vašem mnenju problemi, ki jih bo treba najprej reševati? So to ceste, vodovodi, kanalizacija, društva, družabno in športno življenje v kraju, razvoj drobnega gospodarstva, turizma, kmetijstva... ?

Robert Rudolf, volilna enota Črni Vrh, podpredsednik sveta KS:

Iskreno se zahvaljujem volivcem za izkazano zaupanje, zaupali so mi 4-letni mandat v KS.

Osebnostno menim, da je najprej potrebno rešiti vprašanje vodovoda in kanalizacije. Prepričan sem, da bi za to lahko pridobili evropska sredstva, v ajdovski občini so to dosegli. Pomembno je asfaltirati čimveč krajevnih cest. Predlagana ureditev vaškega središča se mi ne zdi prioritarna, saj menim, da so zgoraj navedeni problemi bolj pomembni, njihova uspešna rešitev bi pomenila večji zagon v KS. Delo društev se mi zdi dobro, mogoče bi bilo potrebno s strani občine pridobiti več sredstev. Prepričan sem, da si vsi ljubitelji kulture in športa želimo še več dogodkov na tem področju. Ne morem mimo širokopasovnega pristopa do interneta, treba se je zavedati, da je to danes nuja, ki bi najbolj ko-

ristila mladim in tudi podjetnikom. Vsekakor pa bo to boljše za vse, tu je možnost izbire cenejše telefonije in izbira med več kot 100 TV-programi.

Pogoje za kmetijstvo je nujno treba izboljšati. Zaradi specifičnih problemov te pomembne panoge pričakujem tvorno sodelovanje vseh, ker kmetijstvo ni samo pridobitna dejavnost, je del naše tradicije. Treba se je zavedati, da se moramo za boljši jutri truditi vsi.

Anita Logar, volilna enota Kanji Dol, Javornik, Strmec in Mrzli Log, članica KS:

Na prvo mesto bi postavila vzdrževanje in asfaltacijo cest, ker so krajan od tega odvisni ekonomsko zaradi odhodov na delo, in nenazadnje tudi vzdrževanje prevoznih sredstev. Če se bodo pogoji slabšali, grozi odselitev še nekaterih prebivalcev, ki so do sedaj vztrajali, zato ker so imeli kolikor toliko znosne pogoje za prevoz na delo.

Vodovodi, kanalizacija ter ureditev trga. V reševanje teh stvari je bilo vloženo že veliko truda in dela, viden je tudi določen napredek. Mislim, da je vse to dobra podlaga za realizacijo projektov.

Marija Tratnik – Lampe, volilna enota Črni Vrh, članica KS:

V KS Črni Vrh bo potrebno reševati in rešiti vse naštetje probleme. Osebnostno pa menim, da je prednostna naloga dokončanje vodovodnega omrežja. Kot prebivalka Črnega Vrha pa se bom trudila za ureditev vaškega trga, potoka, parkirišč, javne razsvetljave in prehodov za pešce. Od krajanov pa pričakujem, da bodo na svet KS naslavljali svoje pobude, potrebe, pa tudi morebitne rešitve. Saj smo za napredek ali nenapredek kraja odgovorni prav vsi krajan.

Rajko Govekar, volilna enota Črni Vrh, član KS:

Najprej bi se krajanom zahvalil za zaupanje. Zavedam se, da je delo v KS odgovorno. Po svojih močeh bom pomagal, da se bo celotna KS razvijala na čim več področjih. Ta trenutek

se mi zdi najbolj pomembno dokončati vodovod in pričeti z gradnjo kanalizacije v Črnem Vrhu in Trebčah, za tem pa urediti vaško jedro. Vsako leto bo treba asfaltirati ali preplastiti nekaj kilometrov cest. Zavedati se je treba, da je vse povezano z denarjem. Ne poznam še načina delitve denarja na občini, vendar sem prepričan, da se z resnim in argumentiranim pristopom do sredstev pride. Kar zadeva društva, šport, družabno življenje, menim, da mora pri tem sodelovati čim več krajanov, svet KS tu lahko le pomaga pri težavah.

Zelo težak udarec za kmetijstvo je majski hrošč, posledice bodo dolgoročne. Upam, da to ne bo botrovalo propadanju kmetij. Kmetje bodo morali pričeti misliti o dodatnih dejavnostih – turizem, drobno gospodarstvo. Dela in izzivov ni malo, zato bo moral krajevni svet družno pristopiti k reševanju. Če bomo v štirih letih nekaj naštetih problemov rešili, bom zelo zadovoljen.

Silva Gostiša, volilna enota Idrijski Log, članica KS:

Reševanje vodovoda bi dala na prvo mesto, ker je voda osnova za življenje. Potem so ceste, ker nas povezujejo, nam omogočajo odhod na delo, v šolo in svet. Naš kraj Črni Vrh še kako potrebuje kanalizacijo in kar spada zraven, tudi ureditev pokopališča. Društva imamo dokaj aktivna, tako za mlade in starejše, to dejavnost bom podpirala. Želimo si drobno gospodarstvo in turizma. Potreben nam je razvoj kmetijstva, predvsem pridelava ekološke hrane. Problemu majskega hrošča se bo potrebno posebej posvetiti, treba bo najti način in sredstva za rešitev, da bodo kmetije lahko normalno živele naprej.

Albert Kavčič, volilna enota Lome, član KS:

Po mojem mnenju je na prvem mestu asfaltacija cest ter preplastitev že asfaltiranih. Vodovod je tudi velika naloga, ki jo je potrebno dati v plan, vendar to zaradi razpršenosti hiš pomeni kar velik in zahteven projekt. Dobro bi bilo tudi urediti javno

razsvetljava tam, kjer čakajo šolarji na prevoz. Praznjenje smetnjakov bi moralo biti dosledno izvajano in še marsikaj bi se našlo. V krajevnem svetu se bom zavzemal za napredek kraja, seveda ne bom pozabil svoje volilne enote. Treba pa bo pri vsem doseči pametne dogovore.

Ivan Kavčič, volilna enota Predgriže, član KS:

Izpostavil bi problem cest, k temu spada tudi zimska služba. Veliko cest je potrebno asfaltirati in tudi drugače skrbeti zanje. Vodovodi so pomembni. Divja odlagališča smeti so zelo moteča, ne vem, kdo ima moč nepridipravom stopiti na prste. Boljša internetna povezava na tak ali drugačen način je tudi nujna, posebno za mlade. Marsikaj bi se dalo lažje narediti, če bi se med seboj bolje razumeli, če ne bi vlekli vsak na svojo stran. Več pametnih glav več ve, le sporazumeti se morajo. Dejavnost društev je velikega pomena, velik pomen ima za kraj tudi šola.

V 3. volilni enoti so bili v svet občine Idrija izvoljeni 4 naši krajani. Seveda nas je zanimalo, kaj mislijo in načrtujejo doseči s svojim delom v občinskem svetu. Povprašali smo jih: Čaka vas štiriletno odgovorno delo. Na kakšen način boste upravičili zaupanje volivcev? Kako v kraju samem in kako v okviru volilne enote?

Franc Pivk – SDS, član sveta KS in občinski svetnik:

Ne le da me čaka, ampak je za mano že enako obdobje. Žal moram povedati, da na področju dela v KS nisem pustil vidnejših rezultatov, ker v takem sestavu sveta enostavno nisem našel prostora. Prav zato sem se odločil ponovno kandidirati v upanju, da bo novi sestav boljši. Očitno so mi volivci glede na moje druge aktivnosti ponovno zaupali. Že prva seja novega sveta mi je dala boljši občutek. Bolj mirno vest imam glede dosedanjega dela v občinskem svetu, saj sem kot opozicijski svetnik kljub nemoči dosegel nekaj rezultatov (pomoč zaradi majskega hrošča prizadetim kme-

tijam, refundacija prevozov vode, podpisal pobudo za občinsko nagrado zboru dr. Frančišek Lampe, asfalt v Mali Gori in Zadlog–Idrijski Log ter še nekaj manjših zadev).

Za delo v prihodnje me navdaja nov optimizem, saj bom preko svetniške skupine glede na volilni rezultat imel bistveno več moči pri sprejemanju novih odločitev, kljub temu da na volitvah ni zmagal kandidat naše koalicije.

Zavedam se, da za vse želje in potrebe denarja ne bo dovolj, gotovo pa bom z uso močjo stal za tistimi projekti, ki jih vsi poznamo, ki že dolga leta čakajo (vodovod, ceste ...). Kot občinski svetnik bom lahko vplival na delo KS, kjer se morajo stvari premakniti z mrtve točke. Kot svetnik ne smem zanemariti ostalih krajev v volilni enoti. Ker ne poznam vseh njihovih problemov, pozivam te prebivalce, da se obrnejo name. V preteklem mandatu sem prav to pogoščal.

Alenka Cvetaš – SD, občinska svetnica:

Volivcem se najprej zahvaljujem za izkazano podporo. Delo v občinskem svetu bo zame novost, skušala se bom učiti in prilagajati. Moja naloga bo predvsem prisluhniti željam in potrebam volilne baze ter jih prenašati naprej. Želja in potreba je namreč veliko. Spremljala bom delo domače KS, rečeno je, da me bodo z drugimi svetniki vabili na seje. To je dober način, marsikatero stvar bomo lahko dorekli in jo prenesli naprej. Moja prizadevanja bodo seveda največja na področju šolstva, tu so mnoge stvari odprte in nedorečene, ne mislim pri tem na učne programe. Tu so prevozi otrok, naš šolski prizidek, ki mu zaenkrat dobro kaže. Šole morajo živeti s krajem, prizadevanja za to morajo biti obojestranska.

Da bi bil moj stik in odnos z volivci še bolj konkreten, sem se odločila za nekakšno svetniško pisarno. Vsako prvo sredo ob 16. uri bom na sedežu KS Črni Vrh prisluhnila željam in potrebam. To bo za krajane nekaj

Društvo podeželskih žena Idrija-Cerkno

Osnovni namen društva podeželskih žena je druženje, izobraževanje preko strokovnih predavanj (zdravstvene teme, vzgoja cvetja, zelenjave, urejanja domačij ...) in ekskurzij, praktični tečaji kuhanja, peke, šivanja, sodelovanje oziroma organiziranje različnih razstav, sodelovanje na etnološko-kulinarčnih prireditvah v sodelovanju z muzejem, organiziranje pogostitev s tradicionalnimi jedmi in s tem posredno predstavitev naših krajev gostom, ki prihajajo na otvoritve, razstave ...

Tudi v preteklem letu so se trudile biti čim bolj uspešne in inovativne na naštetih področjih. Sodelovale so na razstavi ročnih del v muzeju v Cerknem, v Sp. Idriji, pomagale pri razstavi Božično-novoletni kruhi v galeriji v Idriji, razstavi poljščin na prireditvi Jesen na grajskem dvorišču. Da slastne dobrote ne dišijo samo okoli kmetij, se članice društva udeležijo tudi različnih ocenjevanj. Eno takšnih je bila prireditev Dobrote slovenskih kmetij na Ptuj, kjer so bile njihove potice, kruhi, peciva in mlečni izdelki odlično ocenjeni. Vedno več je tudi povabil za pogostitev izbranih, zaprtih krogov ljudi, ki cenijo pristno domačo hrano, pecivo. S prodajo dobrot so tudi letos sodelovale na Čipkarskem festivalu v Idriji (dva dni so prikazovale izdelavo idrijskih žlikrofov), na Poletju v Cerknem. Z idrijskimi žlikrofi, smokavcem in ocvirkovco so se letos predstavile tudi na različnih sejmih (Alpe Adria) in ob dnevu slovenskega podeželja na ljubljanski tržnici.

Magda Gantar

V svetu mavričnih barv

Kultura – likovna umetnost je vodilo letošnjega dela v črnovrškem vrtcu, zaposleni pa smo to podnaslovili: V svetu mavričnih barv.

Kaj se trenutno dogaja v naših sku-

pinah? Starejši otroci se pripravljajo na predstavo, z njo bodo polepšali praznične dni otrokom prvega razreda devetletke, prisrčno jih bodo sprejeli starejši občani v Vitadomu. Mlajši (medvedki) pa uživajo v ustvarjanju s prstenimi barvami in v izraznem plesu, glasbi in pesmih narodov sveta. Skupaj s starši smo okrasili vrtec, smrečico pa bodo okrasili otroci po starih običajih, vzgojiteljice bomo pomagale. V dogovoru s starši otroci potreben material prinesejo od doma, potem ga oblikujemo in ustvarjamo. Bliža se novo leto, zato pripravljamo razstavo starih koledarjev. Z vsem tem želimo pokazati vse zvrsti našega likovnega ustvarjanja. Razstavljene bodo tudi reprodukcije.

Radi bi se zahvalili gospodu Igorju Bahorju, ki je svojo umetniško ustvarjalnost delil s starši in otroki na jesenskih likovnih delavnicah v idrijskem vrtcu. Pred letom in pol je na pobudo enega od staršev taka delavnica zaživela tudi v našem vrtcu.

Vemo, da je rojenih umetnikov malo, pa vendar je v našem vrtcu vsak otrok ustvarjalec. Trudimo se mu omogočiti rast na vseh področjih umetnosti: slikarstvu, arhitekturi, kiparstvu, izraznem plesu, glasbi, oblikovanju razstavnega prostora. Vemo, da ima vsak otrok enako razvojno stopnjo risanja, pa naj uporablja palico, kredo, svinčnik ... Prva faza je ččekanje, ki se pri treh letih razvije v podobo glavonožca, ob vstopu v šolo otroška risba dobi znake gibanja (pravimo, da je v profilu). Le kateri starš se ne veseli razvojnih stopenj svojega otroka? Kaj potrebuje otrok za ustvarjalnost? Ponudimo mu dovolj materiala, spodbudo in pohvalo.

V prihodnje načrtujemo razstavo črno-bele fotografije, slik in kipov. Najpomembnejše pa so vsekakor razstave naših otrok. Smo v dogovoru z rezbarjem, ki bo otrokom predstavil svoje delo, naši gostje bodo tudi slikarji. Skrita želja nas vzgojiteljev za prihodnje leto pa je, da bi se pri nas, v našem vrtcu oglašili tisti, ki so svojo dušo zapisali umetnosti, pa naj bo to poklicno ali amatersko. Prisrčno vabljeni!

Kaj lahko starši naredite za svojo in otrokovo dušo? Ko slišite za razstavo, peljite svojega otroka tja in mu omogočite prijetno doživetje. Pa skrbno preberite časopis Sloga,

tudi to je del kulture.

Zaposleni v vrtcu želimo vsem obilo zdravlja in umetniških spretnosti!

Lilijana Homovec

35 let je minilo kot bi trenil

Še eno poročilo o tem, kaj vse smo naredili v letošnjem 2006. letu, me čaka, sem razmišljala, ko sem se znašla pred praznim listom. Sklenila sem, da ga zastavim malo drugače. Zato, ker je letos minilo 35 let odkar stoji ta šolska stavba. Zato, ker je skozi ta vrata vstopilo in izstopilo veliko mladih, ki so svoje glavnice napolnili vsaj z željo po znanju, ki so jo nato dokončali kje drugje. Ker so tu začeli svojo pot otroci, ki danes kot odrasli dajejo pečat našemu kraju in širši okolici. Ker smo se in se še vedno prav tu učimo znanosti, jezikov, o svojem in o tujih krajih, se vzgajamo v ljubezni in spoštovanju do narave in umetnosti in potrebi po gibanju, skušamo biti podaljšana roka družine, poskušamo biti strpni drug do drugega in sploh je nemogoče naštetiti vse, kar pod skupno streho doživljamo v šoli. Lahko bi rekli, da je to življenje samo v malem.

Seveda se je v 35 letih marsikaj spremenilo. Spremenila se je šola kot sistem izobraževanja v skladu z vsemi spremembami, ki so se zgodile v družbi v teh letih. Šola se vedno odziva na spremembe v družbi, morala pa bi biti najsodobnejša v znanju in opremi, saj vendar vzgaja in uči za prihodnost, kar je neizpodbitna resnica. Tako smo mi še vedno v prostorih namenjenih šestim razredom, za kar je bila stavba zgrajena. V njej se uči devet razredov učencev. Kdo bi imel pomislek, saj je vendar manj učencev. Res jih je. Pa kljub temu se v naši okolici še vedno rodi toliko otrok, da so razredi polni. Letos ob novem letu si bomo še enkrat zaželeli, da bi naslednje leto res zabrnili stroji in bi se gradnja tako zelenega in pričakovane prizidka vendarle začela. Da bi se morda naslednje šolsko leto že lahko začel pouk v njem.

Do takrat pa bomo z nezmanjšano vnemo nadaljevali svoje delo. Pri-dno se bomo učili, tekmovali na

vseh zastavljenih področjih, izbirali nadaljevanje šolanja, sodelovali s krajem in se hkrati veselili mladosti in vsega kar ta prinaša.

Naj izrabim priložnost in voščim vsem krajanom vse najlepše v prihajajočem letu v imenu vseh zaposlenih na šoli.

nekaj nas je bilo. Program je bil načrtovan tako, da je vsak odnesel nekaj zase, za svojo dušo. Nikomur ni bilo dolgčas, dan je prehitro minil, vsak se je zadovoljen vrnil domov z mislijo na nove gasilske naloge.

Nova cena prevozov vode

Sedanja cena prevoza je razmeroma nizka, idrijski gasilci imajo skoraj enkrat višjo. Z novim letom se bo tudi naša povečala od sedanjih 10 na 14 tisoč SIT.

Vsota pa se porazdeli takole:

Plačilo vode Komunalni...16,69 EUR

Šofer...10,85 EUR

Društvu ostane...30,88 EUR

Ostanek je nujno potreben za vzdrževanje vozila, amortizacijo in gorivo. Med vsemi društvi imamo mi najnižjo ceno, ker se zavedamo, da nam krajani veliko pomagata, tudi kamion ste nam kupili.

Sreče in zdravja v novem letu vam želimo

črnovrški gasilci

Urška Čuk

Združeni v Jezusovi ljubezni

V župnijskem občestvu se je minulo leto dogodilo veliko stvari in marsikatera od njih je poživila vsakdan. Pridno, z župnikom Srečkom na čelu, še vedno urejamo okolico cerkve. Obnovili in utrdili pa nismo samo cerkvenih oltarjev in zidov krog cerkve, ampak tudi, kar je še bolj pomembno, vezi med nami samimi. Aprila smo v našo Cerkev za cel teden sprejeli dva misijonarja, patra Primoža in brata Jaroslava, ter dve sestri, s. Uršo in s. Majo. Med nas so prinesli veselo oznanilo Jezusove ljubezni in nam pomagali pri osvežitvi in poglobitvi osebne vere ter tudi pomagali začutiti pomen življenja kristjanov v občestvu. »Dobro nam je tukaj biti« je bilo geslo misijona in pravo veselje je bilo pri zaključni maši iz grl vseh sodelujočih iskreno slišati misijonsko pesem.

Polni vere in upanja smo v začetku

maja pričakali pomožnega škofa Jurija, preko katerega je Svetega Duha prejelo 28 mladih.

V tem Marijinem mesecu smo obhajali šmarnične pobožnosti in kot je že navada, smo se vsako nedeljo zbrali pri enem izmed mnogih vaških znamenj. Popoldanski nedeljski sprehod, kratka tura s kolesom do kapelice ali križa, kjer pomolimo in se srečamo, nam vsem v župniji veliko pomeni.

Tradicionalno župnijsko peš romanje, ki je bilo letos načrtovano v avgustu, je bilo zaradi slabega vremena odpovedano. Kljub temu se je 13 pogumnih le podalo na pot. Na cilj so prispeli v jutranjih urah, kjer smo se jim pridružili še ostali župljani, ki smo prišli z avtomobili in se skupaj udeležili svete maše.

V avgustu res nismo počivali. Takoj po velikem šmarnu, smo pričeli s prvim oratorijem za otroke. Štiri dni smo se zbirali otroci in mladi iz župnije na veselih urah igre, molitve in dela. Za štiri dni župnijsko dvorišče ni bilo le dvorišče, ampak tudi šola in dom za skoraj 90 mladih src.

Tik pred pričetkom novega šolskega leta se je zgodilo še tradicionalno župnijsko romanje. Pot nas je zanesla na Kočevsko. V Novi Štifti smo obhajali sveto mašo, si v Kočevju pogledali cerkev, v Kočevskem Rogu molili za tamkajšnje žrtve, tako v Kočevskem Rogu, kot tudi v Zavodu svetega Stanislava, kjer smo se nazadnje ustavili, pa smo občudovali umetniško delo rojaka patra Marka Ivana Rupnika.

Tako, počitnic je konec in konec je lepega, pestrega, boste rekli. Ne, to pa ne. Tudi če smo šolarji vpeti v vsakodnevne obveznosti v šoli in če smo vsi utrujeni od osemurnega garanja v službah, se v našem živem Cerkvenem občestvu še vedno dogaja veliko stvari. Verouk, birmanske duhovne vaje, pevski zbori, zakonska skupina, misijonska skupina, karitativna skupina, mladinska srečanja, srečanja skupine Vera in luč, ministranti, Karitas in seveda nedeljske svete maše, vse to nas bogati in napolnjuje in združuje v Jezusovi ljubezni.

Lovska družina Javornik

O lovski družini Javornik sem se pogovarjala s predsednikom le-te, gospodom Slavkom Rupnikom. Lovska družina Javornik šteje 53 članov. Letos so v njej med drugim potekale tudi volitve. Izvolili so mandatarja, ki je nato sestavil nov upravni odbor, ki bo deloval naslednja štiri leta. Plan za letošnje leto so sprejeli že na začetku tega leta, tako da je njihova glavna naloga do konca leta ta, da dosežejo pravilni plan odstrela lovne divjadi in drugega planiranega dela v lovišču. Za naslednje leto pa bodo plan sprejeli v prvih mesecih prihodnjega leta.

Kot sem razbrala iz pogovora z gospodom Slavkom Rupnikom, je za njimi kar razgibano leto, v katerem so se odvijale številne aktivnosti in praznovanja. Pri praznovanju naj omenim 60-letnico lovske družine, ki so jo obogatili z izdajo zbornika. Pri aktivnostih pa bi omenila strelske aktivnosti, ki potekajo vsako leto. V spomladanskem času, pred začetkom lova, imajo najprej obvezen preizkus pušk risanic. V juniju se udeležijo meddružinskega tekmovanja lovske zveze Idrija. To je tekmovanje v streljanju z malokaliberskimi puškami na tarčo srnjaka in s šibrami na umetne golobe. V septembru pa imajo družinsko tekmovanje prav tako v streljanju z malokaliberskimi puškami na tarčo srnjaka in s šibrami na umetne golobe. Letos so v lovski družini Javornik imeli tudi tri kinološke prireditve. V maju je najprej potekala ocena zunanosti lovskih psov, potem je sledila preizkušnja naravne zasnove psov goničev, zadnja prireditve pa je bila tekma psov goničev med lovske kinološkimi društvi Idrija, Koper in Nova Gorica.

Bernard Čuk

Luna sije, klad'vo bije ...

Pred leti so črnovrški planinci rekli: »Ustanovili smo svoje društvo, sedaj pa jim bomo pokazali, kaj se to pravi imeti društvo, imeti svoj

Javornik.« In so ob prvi februarški polni luni organizirali nočni pohod na njihov in naš »Triglav«. Tisti, ki imamo hudobne jezike, smo takoj rekli: »Sedaj jih bo začela še luna trkat,« in dodali, da gora ni nora, nor je tisti, ki ponoči lazi gor.

Pohod na Javornik sicer vsako leto je, decembrski, spominski, oni pa so hoteli nekaj svojega. Naredili so plakate, pripravili spominske izkaznice, obvestili planinsko »žlaht«, molili za jasno noč. In glej ga zlomka, novotarija se je prijela. Ljudje smo pač taki, da nam kaj novega vedno prav pride.

No, prišel je težko pričakovani sobotni dan, oprostite, večer. Na črnovrškem »placu« so se že zbirali tisti najbolj ihtavi. V prostoru pred dvorano je bilo živo, vpisovanje je teklo, nekateri so imeli predpohodno kontrolo vsebine nahrbtnikov. Kačja slina je skoraj obvezen del opreme – za gretje želodca, če bi se kdo opraskal, za zunanjo in predvsem notranjo kurativo. Preizkušali so svetilke, se ukvarjali z baklami, čeprav naj bi glavno vlogo svetilničarja imelo fantovsko sonce, ki je v vsej svoji veličini dobro opravljalo omenjeni posel.

Po sedmi večerni uri se je začelo zares. Eden za drugim lepo po vrsti, kot so hiše v Trsti, so se zvrstili. Pravi Babilon govorjenja se je slišal, kateri je vmes pljuča z vriskom izpraznil, ko pa se je ravnina začela gor postavljati, je bilo le čevlje, ki so pomrznjeni sneg drobili, ter glasno sapo slišati. Ko se je komu steza izmaknila, se je katera od besed slišala, ki ne sodi v ta zapis. Fiks lavdon, bestia cornuta.

V Pirnatovi koči je bilo živo kot na največji semanji dan. Podkrajci, Colčani, Hotenjci in Logatčani, Črnovršci in Idrijčani so si izmenjavali svoje vtise. Domači planinci so jih s čajem stregli. »Ta mal Slak« je v kotu meh raztegnil, oglasila se je pesem. Potem pa nazaj, vsak v svojo očetnjava z obljubo za drugo leto. Luna pa jih je ogledovala in si mislila svoje. Pravzaprav se je treba vprašati, če luna zna misliti. Kovač, ki ga na njenem obličju vidimo, ta bi nemara znal.

Naj zapišem še vabilo: Pridite in poskušajte. Gorohodci, dnevni in nočni, obojih spolov in vseh starosti so kaj prijazno ljudstvo, prav nič usekano, prej obratno.

Ob petnajstletnici osvojili evropski in svetovni naslov

Jubilejno 15. leto delovanja MBK Črni Vrh bo zapisano v klubskih analih po treh za klub pomembnih dogodkih.

Na Kendovem dvorcu sta 12. maja 2006 predsednik Hidrie Edvard Svetlik in predsednik kluba Jože Kenk podpisala dolgoročno pogodbo o generalnem pokroviteljstvu družbe Hidria nad klubom. S prevzemom pokroviteljstva je Hidria s svojima družbama IMP Klima in Rotomatika izkazala priznanje dosedanjemu uspešnemu delovanju najstarejšega gorskokolesarskega kluba v Sloveniji ter mu omogočila materialno osnovo za realizacijo glavnega cilja – udeležbo najboljših članic na olimpijskih igrah v Pekingu. S prevzemom pokroviteljstva se je klub preimenoval v MBK Hidria.

29. 7. 2006 je naslednji prelomni datum in to ne samo za črnovrški klub, ampak za celotno slovensko gorsko kolesarstvo. Zgodovinski uspeh je z zmago v mladinski konkurenci in osvojitvijo naslova evropske prvakinje v Lamosanu dosegla Tanja Žakelj. Osvojena zlata medalja je bila namreč prva slovenska medalja na evropskih prvenstvih v olimpijski disciplini kros. Čeprav je iz nerazumljivih razlogov startala šele z druge startne črte, je že po koncu startnega kroga prevzela vodstvo in ga obdržala do konca. Ves čas je uspešno odbijala vse napade Francozinje Julie Krasniak, ki so jo imeli za glavno favoritinjo za prvakinjo. Vzpodbujana s strani številnih slovenskih navijačev, med katerimi so bili najglasnejši sokrajani iz Ledin in kolegi iz črnovrškega kluba, je suvereno nadzirala tekmo. Navijači so s hrupnim navijanjem, s transparenti, slovenskimi zastavami in ragljami ustvarili povsem slovensko vzdušje na prizorišču. Zadonele je tudi znana slovenska navijaška pesem »Kdor ne skače, ni Sloven'c«. Ko je Tanja z dvignjenimi rokami in slovensko zastavo prva prečkala ciljno črto, se je pričelo na ciljnem prostoru slavje. Ob razglasitvi zmagovalk so navijači ob igranju slovenske himne tudi zapeli, mnogim pa so se orosile tudi oči. Klubski uspeh so na evropskem prvenstvu dopol-

nili še Nina Homovec z osvojenim osmim mestom v kategoriji do 23 let, Luka Homovec s 27. in Polona Batagelj z 28. mestom v mladinski kategoriji.

Tretji dogodek pa se je zgodil 23. avgusta v Rotorui na Novi Zelandiji. Tanja Žakelj je evropskemu naslovu dodala še naslov svetovne prvakinje. Njen uspeh je s 7. mestom med ženskami do 23 let dopolnila Nina Homovec. Tanji in Nini je bil pripravljen veličasten sprejem ob vrnitvi v domovino na letališču Brnik, dan kasneje pa še na Kendovem dvorcu in Mestnem trgu v Idriji. Tukaj so predstavniki generalnega pokrovitelja izročili Tanji ključke avtomobila Fiat Grande Punto, katerega bo lahko eno leto brezplačno uporabljala.

V sezoni 2006 je za črnovrški klub tekmovalo 21 tekmovalcev. Štirje so iz Idrije, po trije iz Črnega Vrha in Nove Gorice, dva iz Kopra in Sp. Idrije, po eden pa iz Cola, Čekovnika, Ilirske Bistrice, Ledin, Ljubljane, Podkrajja in Žalca.

V letu 2006 je klub na državnih prvenstvih v cross countryju, vzponu in cestnem kronometru osvojil 13 medalj (štiri zlate, pet srebrnih in štiri bronaste) in s tem izenačil rekordno število iz lanskega leta. Dva naslova državne prvakinje (v krosu in vzponu) je osvojila Tanja Žakelj, preostala dva pa sta prispevala Nina Homovec v vzponu in Sašo Rupnik v krosu.

Klub je v sezoni 2006 organiziral dvoje tekmovalj; 9. julija tekmo slovenskega pokala v cross countryju v Lomeh, 26. avgusta pa tradicionalno tekmo najmlajših – Junior bike off road v Balili.

Cilji za naslednje sezono so vezani na izpolnjevanje pogojev Nine Homovec in Tanje Žakelj za nastop na olimpijskih igrah leta 2008 v Pekingu. Zaradi tega se bosta morali udeležiti vseh tekem svetovnega pokala tako v Evropi kakor tudi onstran Atlantika. Na državnih prvenstvih pa si klub želi preseči v preteklih dveh letih osvojeno število medalj. Čeprav bodo nekateri tekmovalci prestopili v višje starostne kategorije in s tem močnejšo konkurenco, pa upajo, da jim bo z nekaj novimi tekmovalci in z vključitvijo Primoža Štrancarja kot trenerja to uspelo. Klub bo imel v sezoni 2007 tudi ekipo za downhill, kajti iz idrijske

Sloge 1902 so v črnovrški klub prestopili vsi njihovi spustaši.

Judita Rupnik

Prispevajte za boljši svet

Če veliko majhnih ljudi naredi mnogo majhnih stvari, to lahko spremeni svet. Tako pravi škotski pregovor, ki po mojem mnenju popolnoma drži. Taborniki smo majhni ljudje, po svojih močeh se trudimo delati dobro. Če se na hitro ozrem nazaj, lahko rečem, da sem zadovoljna, saj nam je ob vaši pomoči spet uspelo zbrati veliko starega papirja, za novo leto smo zbirali šolske potrebščine in jih darovali Karitasu, organizirali smo veliko akcij, na katerih smo se imeli zelo lepo, okrog šole smo pobirali smeti ...

Ne vem pa, ali smo s tem kaj prispevali k enemu od bistvenih ciljev taborniške organizacije, tj. k vzgoji otrok v ljudi, ki bodo spoštovali ljudi in naravo. To je izredno težka naloga, ki ji sami nismo kos, ampak nujno potrebujemo vašo pomoč. Le s tem, da bomo spoštovali prav vse ljudi ter se vsak dan trudili narediti čim manj škode našemu okolju, bomo lahko dali otrokom dober zgled za življenje, ki bo veljal več kot vse tisto, kar slišijo v šoli, pri tabornikih, na televiziji ... Ne pozabite, da bo prav vsaka majhna stvar, ki jo boste naredili, prispevala k spremembi sveta.

Dejan Fele

Smučarski utrinek

Že štiri leta sem član Smučarskega kluba Javornik. Pozimi tekmuje-
mo, ko ni snega pa treniramo in se pripravljamo na tekmovanja. Tek-
mujemo na tekmah za Notranjski
pokal. Tudi letos smo že začeli s
treninzi.

Naši rezultati so zelo dobri. Imamo veliko medalj in diplom. Na tekmo-
vanjih nas spremljajo trenerji in
starši. Dobili smo že veliko prijate-

ljev iz drugih klubov. Na tekmo-
vanja se vozimo z avtobusom. Imamo
se zelo lepo, saj se veliko zabavamo
in »hecamo«.

Vsi že komaj čakamo, da bo sneg,
da bomo lahko smučali.

Florjan Lampe

TRMA

Letošnje leto je bilo zelo aktivno
leto, vendar kljub vsem naporom
nismo postorili vsega, kar smo si
zadali.

Kljub manjši udeležbi na sestanku
smo uspešno naredili plan in tako
že 14. maja uspešno izpeljali 2.
gorski tek na Špičasti vrh za pokal
GORSKI TEK PRIMORSKIH
NOVIC.

V enem najlepših dni v maju smo
uspeli prepričati 55 domačih in
tujih tekačev, da so se pognali v
hrib in zopet izboljšali rezultate.
Najhitrejši je bil Marko Tratnik
iz Žagolice pri Colu, ki je 4,5 km
dolgo progo in 400 metrov vzpona
premagal v samo 22 minutah in 10
sekundah. Za izvedbo teka smo do-
bili tudi odlično oceno Primorskih
novic, kar nam je še večja vzpodbu-
da za vnaprej. Seveda pa so za vse
to zaslužni seveda tudi sponzorji, ki
nam že od začetka stojijo ob strani.
Naj jih ob tej priložnosti omenim,
to so: YDRIA MOTORS, zavarovalnica
TRIGLAV, IMP KLIMA
Godovič, VAJET Ajdovščina, Bar
pri Hladniku, Trgovina pri Tinetu
in Kulinarika Šinkovec. Zahvalil pa
bi se tudi vsem, ki so pomagali pri
izvedbi, saj dela ni bilo malo.

Ker je v zadnjih letih drevje že
skoraj preraslo stolp na Špičastem
vrhu, smo se na sestanku odločili,
da naredimo novega, ki bo višji za
eno etažo. Nove temelje smo pričeli
delati v začetku junija, ki smo jih
dokončali v pičlih treh popoldne-
vih. Za ta del gre največja zasluga
zagnanim fantom, ki so pripeljali
beton na vrh.

V začetku avgusta pa smo pričeli
z vezavo stolpa po zamisli Nika
Rupnika. Z vijaki smo pritrdili no-
silne dele stolpa in tako je ostalo
do danes. Zahvaliti se moram go-
stišču Metka za večerjo in malico,
ko smo postavljali stolp. Prav tako

pa se moram zahvaliti prav vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izgradnji stolpa in se jim opravičujem za neizvedeno otvoritev, ki sem jo obljubil.

V prihajajoči zimi bomo poiskali potreben material za dokončanje stolpa ter se pripravili na otvoritev stolpa, ki je pravi spomenik in krajna razgledna točka. Drugo leto pa ste vabljeni, da se udeležite gorskega teka na Špičasti vrh, v kolikor pa se nam bi pridružilo še nekaj krajanov, bi ponovno obudili tradicijo in organizirali 21. pohod na Špičasti vrh z veselico.

Za konec pa še ena misel: Sočloveku moraš nameniti čas – tudi če gre za malenkost, naredi nekaj za druge – nekaj, za kar ne prejmeš nobene plačila, temveč ti je samo v čast, da si to storil. (Albert Schweitzer)

Roman Rupnik

Trnovski maraton – priložnost za razvoj kraja

Drugo rojstvo Trnovskega maratona postavlja nova vprašanja nadaljnega razvoja množične prireditve v teku na smučeh, ki v ospredje ne postavlja le športni vidik, ampak daje možnost, da se v kraju posredno pričnejo tudi druge dejavnosti za boljšo kakovost življenja. Trnovski maraton mora med drugim postati turistični produkt, ki ga bomo znali tržiti. Pri tem pa se moramo zavedati, da so le kvalitetne usluge in storitve tiste, ki zagotavljajo dober rezultat in uspešen razvoj. Turizem na podeželju je prav gotovo tista gospodarska panoga, ki v Črnem Vrhu in okolici ni izkoriščena in omogoča dodatni vir zaslužka. Začetna investicija so le potrebni ljudje z dovolj volje in pripravljenostjo, da se žrtvujejo.

Lansko leto smo dokazali, da zmoremo organizirati odmevno prireditev, ki je pred dvema desetletjema pomenila največji množični športni dogodek v državi. Bodimo ponosni, da rekord po udeležbi tekmovalcev pripada našemu kraju in da je s tem dogodkom Črni Vrh postal širše prepoznaven. To je športna dediščina, ki jo je potrebno ohranjati in razvijati.

Še enkrat bi se rad zahvalil vsem, ki ste kakorkoli pomagali, da smo Trnovski maraton obudili iz spanja, obenem pa bi rad k sodelovanju za izvedbo jubilejnega 15. Trnovskega maratona, ki bo v nedeljo, 18. februarja 2007, vzpodbudil čim več krajanov in drugih podjetnikov. Prirediteljev zahteva ogromno dela in nesporno je dejstvo, da je kvalitetna izvedba mogoča le, če jo kraj sprejme za svojo.

Ukrepi politike razvoja podeželja v letih 2007–2013, še posebej v 4. osi Leader, omogočajo izboljšanje kakovosti življenja na podeželskih območjih in spodbujanje diverzifikacije gospodarskih dejavnosti. Kot član upravnega odbora lokalne akcijske skupine Las za razvoj dame pobudo, da se zainteresirana društva v KS Črni Vrh povežemo v skupni Leader projekt, ki bo omogočil pridobitev sredstev Evropske unije za izgradnjo skupne infrastrukture za kvalitetnejše delovanje društev na Črnovrškem in za zagotavljanje boljših razmer bivanja vseh krajanov.

Bernard Čuk

Vadba, ki ohranja lepoto in zdravje

Športni rekreativci – vidimo jih poleti, ko tečejo, kolesarijo, planinarijo, nabijajo žogo, igrajo tenis. Pozimi smučajo, ob večerih pa se zbirajo v telovadnici. Bolj ali manj organizirano se vse odvija po znani reku Zdrav duh v zdravem telesu. Nismo zapisali njihovih imen, bo menda bolje, če skrbno preberete spodnje razmišljanje Majde Lužnik, ene tistih, ki skrbi za organizirano vadbo na Črnovrškem.

Telesna aktivnost je način življenja, ki sprošča in ohranja lepoto in zdravje. Zahteva veliko trdega dela, odrekanje, samodiscipline in vztrajnosti. Dan pričeti polni energije pomeni, vzeti si čas zase. Z redno vadbo pridobimo na telesni moči, gibčnosti, ravnotežju, energiji, zbranosti, odločnosti, potrpežljivosti, veri – zaupanju. Vadba je čudovit način, da se znebimo stresov, utrujenosti ali napatosti, ki smo si jih nabrali čez dan. Vključuje tudi hojo in tek. Varuje nas pred številnimi sodobnimi boleznimi. Sprošča in pomirja telo in duha. To je

eden izmed načinov ohranjanja lepe postave. V to so vključeni tako moški kot ženske vseh starosti, od zelo mladih do tistih pri petdesetih ali sedemdesetih. Vadba nas spodbuja, da poiščemo svoj lastni ritem in se izogibamo primerjanju z drugimi. Z izvajanjem in doseganjem telesnega ravnotežja najdemo tudi duševno in čustveno ravnotežje. In končno, kdo ve, če si bomo prizadevali in dosegli ravnovesje v sebi, bomo morda sposobni doseči pomembne spremembe v družbi, v kateri živimo. Način življenja danes je kvaliteta življenja za jutri.

Ana Velikonja, stanovalka

Vitadom

Naš dom stoji nedaleč od središča vasi Črni Vrh. Obdajajo ga travniki in gozdovi. V njem živi 139 stanovalcev, ki smo sklenili preživeti svoje tretje življenjsko obdobje v njem. Dom je sodobno opremljen, sobe so lepo urejene, v njih imamo stranišče s tušem. Skoraj polovica sob ima tudi balkone, na katerih nam poleti cvetijo rože. V vsakem nadstropju so tudi čajne kuhinje, kjer si lahko stanovalci skuhamo čaj ali kavo, kar nam nudi še dodatno udobje. Vsak dan se v delovni terapiji družimo med seboj, izdelujemo razne izdelke, s katerimi potem okrasimo naše skupne prostore. Večkrat imamo razne kulturne prireditve. Obiskujejo nas tudi otroci iz vrtca in osnovne šole iz Črnega Vrha in nas razveselijo s svojimi predstavami.

Imamo veliko prostora proč od hrupa, v čisti naravi, kjer se tudi sprehajamo. Sklepamo nova poznanstva in se prav nič ne dolgočasimo. Naše sestre in ostalo osebje je zelo pozorno in prijazno. Tudi sorodniki nas pridno obiskujejo in nam prinašajo novice iz domačih krajev. Pridite na obisk, pa boste videli, da nam je udobno, da tako lažje prenašamo tegobe starosti, ki nas spremljajo.

Čas teče

Prišli v letu 2006

Marija Rudolf
Tamara Kavčič
Tina Žgavec
Denis Bezeljak
Luka Pivk
Ema Zajec
Andraž Prebil
Tomi Felc
Bor Kavčič
Žan Čuk

Odšli v letu 2006

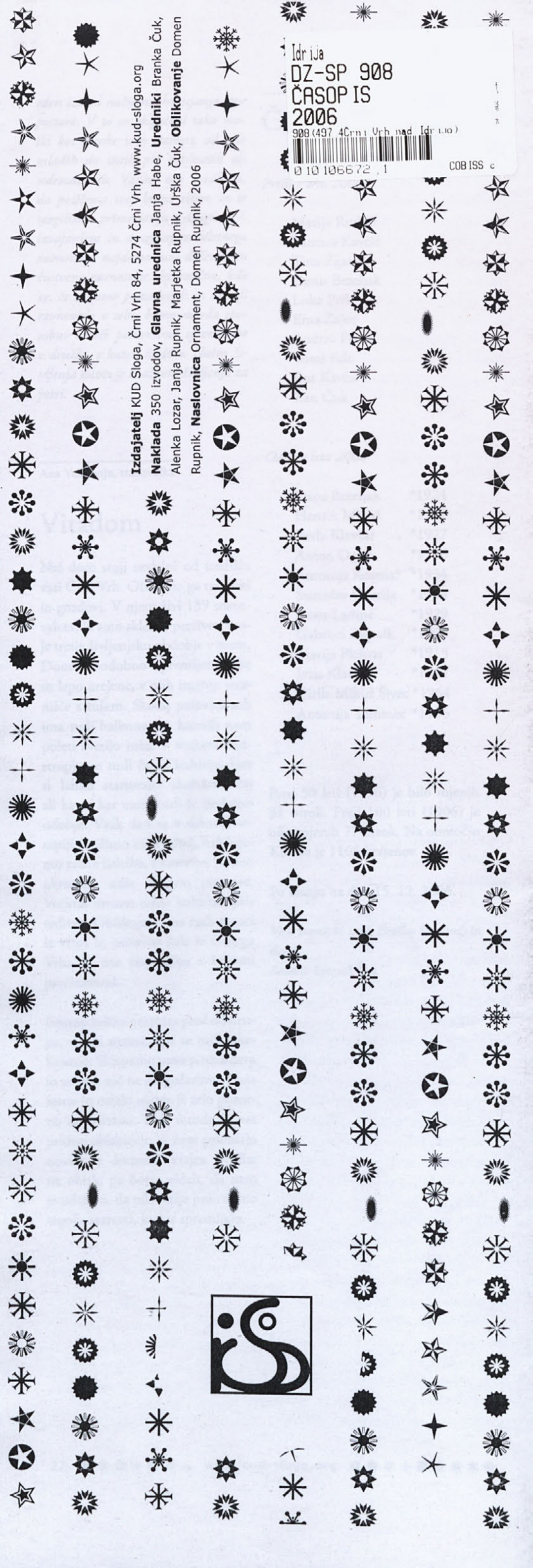
Ivana Bezeljak	*1924
Henrik Mikuž	*1922
Pavla Klavžar	*1927
Anton Ogrič	*1926
Antonija Kosmač	*1934
Stanislav Gostiša	*1944
Ivana Lampe	*1929
Gabrijel Rupnik	*1952
Marija Plešnar	*1913
Ivan Klavžar	*1952
Cirila Mikuž Šivec	*1964
Antonija Tominec	*1906

Pred 50 leti (1956) je bilo rojenih 31 otrok. Pred 100 leti (1906) je bilo rojenih 77 otrok. Na območju KS nas je 1165 krajanov.

Po stanju na dan 15. 12. 2006.

Viri: župnijski urad (Srečko Vončina) in drugi

Sestavil: Bernard Čuk

Izdajatelj KUD Sloga, Črni Vrh 84, 5274 Črni Vrh, www.kud-sloga.org

Naklada 350 izvodov, **Glavna urednica** Janja Habe, **Uredniki** Branka Čuk, Alenka Lozar, Janja Rupnik, Marjetka Rupnik, Urška Čuk, **Oblikovanje** Domen Rupnik, **Naslovnica** Ornament, Domen Rupnik, 2006

Idrija
DZ-SP 908
ČASOPIS
2006

908 (497 4Črni Vrh nad Idrijo)

0 10 106672 1

COBISS c

